

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318203282
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318203282.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: N. A., nar. X.X.XXXX, bytom Z. L. XX, XXX XX E., o zaplatenie 1.505,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15C 117/2018-117 zo dňa 03.09.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 626,71 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania ročne od 20.7.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca pôvodne domáhal zaplatenia istiny 1521,85 eur spolu s úrokom vo výške 68,95 eur, úrokom z omeškania 0,78 eur, s úrokom vo výške 12,90% ročne z nezaplatených istín 1521,85 eur od 20.7.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených istín 1521,85 eur od 20.7.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 68,95 eur od 20.7.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

2. V poradí prvým rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 15Csp 117/2018-66 zo dňa 16.11.2018 žalobcovi priznal istinu 626,71 eur s úrokom z omeškania 5 % od 20.7.2018 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 17Co/24/2019-101 dňa 25.4.2019 zrušil rozsudok len vo výroku o zamietnutí žaloby v časti a výrok o trovách konania.

Aj napriek tomu, že vyhovujúci výrok o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 626,71 eur s 5 % úrokom z omeškania od 20.7.2018 do zaplatenia sa stal právoplatný dňa 28.12.2018, prvoinštančný súd o tomto nároku opätovne v druhom rozsudku rozhodol, bez toho, aby skúmal predmet konania po zrušení rozsudku čiastočne odvolacím súdom a splnenie podmienok konania (res iudicata).

Keďže voči opätovnému vyhovujúcemu výroku prvoinštančného rozsudku odvolanie nebolo podané, odvolací súd nemal kompetenciu túto chybu prvoinštančného súdu napraviť.

Preto sa zameril len na napadnutý zamietavý výrok a súvisiaci výrok o trovách konania.

3. V odôvodnení prvoinštančný súd uviedol, že na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie spotrebného úveru bola uzavretá Zmluva o úvere č. 139916, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2000 eur s úrokovou sadzbou 12,9 % p.a., RPMN 15,41 %, priemernou hodnotou RPMN 17,94 % a ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v 120 mesačných splátkach vo výške 29,82 eur. Termín splatnosti 1. splátky bol 15.7.2014 a splatnosť úveru mala nastať 17.6.2024.

Výzvou zo dňa 19.7.2018 oznámil žalobca žalovanému, že žiada uhradiť dlh vo výške 1651,58 eur najneskôr do 19.7.2018, keďže žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, pretože napriek opakovaným upozorneniam žalovaný neobnovil plnenie povinnosti zo zmluvy.

Súd zistil, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN vo výške 15,41 %, ktorá ma byť správne uvedená vo výške 13,76. Zmluva neobsahuje všetky predpoklady, ktoré žalobca použil pri výpočte RPMN. Keďže súd vychádzal z toho, že úver je v zmysle ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ bezúročný, priznal žalobcovi len nezaplatenú istinu z poskytnutého úveru bez úroku.

Žalovaný sa dostal do omeškania s platením svojho záväzku, preto priznal žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania z nezaplatennej istiny od 20.07.2018 do zaplatenia, tak ako si žalobca uplatnil v žalobe. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku, a to len proti zamietavému výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktoré odôvodnil tým, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve sú uvedené. Zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Predpoklady pre výpočet RPMN sú nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať konkrétny matematický výpočet RPMN a ani predpoklady pre výpočet RPMN.

Rozhodnutie považoval za nedostatočne odôvodnené. Uviedol, že celková čiastka, ktorú ma žalovaný zaplatiť je vypočítaná správne, a to ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Poplatok za poskytnutie úveru je uhrádzaný na zákonomnom základe a tvorí zložku ceny predmetu plnenia (§ 499 ObZ).

Navrhol odvolaciemu súdu zmeniť zamietavý výrok rozsudku tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu a žalobcovi prizná náhradu trov konania ako aj odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutom rozsahu vecne správny.

5. Odvolací súd skúmal námietku žalobcu, podľa ktorej prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo ju úplne opomenul aplikovať, nezistil, aby aplikoval nesprávnu právnu normu, teda namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, ďalej odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd tieto normy nesprávne interpretoval a nebolo zistené zo spisového materiálu, že by správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu prvoinštančný súd nesprávne aplikoval.

Oboznámením sa s obsahom spisu, jeho odôvodnením odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne postupoval, ak skúmal podstatné náležitosti zmluvy o úvere vzhľadom na spotrebiteľský právny vzťah.

6. Súd prvej inštancie ani po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a záväzný pokyn odvolacieho súdu bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval, ktoré predpoklady pre výpočet RPMN v zmluve o úvere absentujú. V tejto časti preto odvolací súd považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný. Dané však nemalo vplyv na správnosť právneho posúdenia veci prvoinštančným súdom.

7. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom prvoinštančného súdu o absencii predpokladov použitých pri výpočte RPMN tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ a preto v tejto časti boli námietky žalobcu dôvodné.

V zmluve o úvere sú uvedené všetky predpoklady, t.j. všetky údaje, z ktorých je možné vypočítať správnu výšku RPMN. Nie je nevyhnutné, aby tieto údaje boli explicitne pomenované ako predpoklady pre jej výpočet, stačí, že ich zmluva v svojom dojednanom texte obsahuje. Zmluva o úvere zo dňa 30.6.2014 priamo vo svojom obsahu uvádza výšku úveru, výšku splátok, počet splátok, úrokovú sadzbu ako aj dodatočný náklad, ktorým je poplatok za poskytnutie úveru.

8. Údaj o výške RPMN však musí byť uvedený dodávateľom zo zmluvných predpokladov správne, čo v danom prípade nie je splnené. Nezodpovedá predpokladom uvedeným v zmluve a v súlade so vzorom na výpočet RPMN vychádza na hodnotu 15,25 % (nie 13,76 % podľa zistení prvoinštančného súdu), čo je zreteľne menej, ako 15,41 %, čo je uvedené v zmluve. Údaj o RPMN uvedený žalobcom v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.04.2015 v rozsahu 15,41 % je nesprávny, vo vzťahu k spotrebiteľovi zavádzajúci, nezohľadňujúci zmysel a účel zavedenia povinného inštitútu RPMN do spotrebiteľských zmlúv, t.j. informovať spotrebiteľa o celkovej výške nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (úrokov vrátane všetkých poplatkov). Správna výška RPMN je 15,25 % zohľadňujúc všetky predpoklady pre výpočet RPMN uvedených v zmluve o úvere a to, výšku úveru 2.000,- eur, pravidelné splátky vo výške 29,82 eur, dobu splácania úveru v 120 mesačných splátkach ako aj dodatočný náklad, ktorým je poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100,- eur. Nie je zrejme na základe akých ďalších údajov žalobca určil RPMN vo vyššej výške 15,41 % a teda, či žalobca do hodnoty RPMN nezarátal ešte iný poplatok, ktorý v zmluve nie je uvedený. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že poplatok za upomienky, výzvy alebo potvrdenie sa do nákladov RPMN nezarátavajú. Tento údaj o RPMN, hoci vyšší, než v skutočnosti, je tak vo vzťahu k spotrebiteľovi klamlivý.

Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Uvedenie nesprávneho údaja RPMN je klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Uvedenie takéhoto nesprávneho údaja je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje. Povinnosťou žalobcu vystupujúcemu v postavení dodávateľa bolo postupovať voči spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, a teda uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti, keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšími poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Zákon č. 129/2010 Z.z. ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia tejto faktickej nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel čo najlepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Bez toho, aby boli v zmluve uvedené objektívne údaje umožňujúce spotrebiteľovi orientovať sa medzi úvermi poskytovanými rôznymi dodávateľmi a posudzovať výhodnosť podmienok, za akých má byť spotrebiteľovi úver poskytnutý, nedochádza k naplneniu cieľa zákona o spotrebiteľských úveroch. S ohľadom na ust. § 11 ZoSÚ je preto opodstatnené vyhodnotiť úver poskytnutý žalobcovi ako bezúročný a bez poplatkov.

Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že im ako tzv. slabšej zmluvnej strane bude poskytnutá ochrana v rozsahu a kvalite ustanovenej platnými právnymi predpismi a za daných okolností je preto potrebné prisvedčiť správnosti záveru súdu prvej inštancie, ktorý poskytnutý úver pre nesprávne uvedenú a, tým vlastne chýbajúcu podstatnú náležitosť zmluvy (RPMN), tento úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov.

Prvoinštančný súd preto vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru správne žalobu čo do zvyšku, t. j. nad hodnotu istiny zamietol. Správnym výrokom vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

9. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu

trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.